

Hoogtepunten uit Oostendse „Belle-Epoque”

De reputatie van Leopold II

Céto de Mérode sur la Digue

Henri Smet Ostende

Editeur V. G. Marechal Cour de Bruxelles

De Parijse danseres Céto de Mérode op wandel op de zeedijk nabij het Kursaal.

De oudere Oostendenaars hebben van hun ouders gehoord welke reputatie Koning Leopold II had. Heel wat histories deden over hem als echte levensgenieter de ronde.

Men zag hem geregeld in het gezelschap van de mooie Cléo de Mérode, danseres van beroep. Veel satirische bladen spraken toen van „Cléopold”. Een prentkaart van Cléo de Mérode op wandel op de zeedijk verscheen rond 1901.

Een andere maitresse van Leopold II, la belle Otéro, een mooie Française, liet zich op een prentkaart in de Hippodroom Wellington zien. Ook andere schone genoten de faveurs van de Koning.

De beroemdste van allen was echter Blanche Delacroix, een Française die in Roemenië geboren werd, maar zeer jong terug naar Parijs was komen wonen. Deze dame had een zeer avontuurlijk bestaan. Als mooie en jonge courtesane kwam zij bij gekroonde en ongekroonde hoofden terecht. In 1902 was zij 16 jaar, Leopold II was er toen 66! Maar de zeven jaar dat Leopold II nog zou leven, werden voor hem een onstuimige periode. Hij reed met haar in een karos naar Bredene, De Haan en Middelkerke.

Hij huurde voor Blanche een villa in de Parijsstraat, van waar een ondergrondse tunnel naar de conciergerie in het Koninklijk Chalet liep. Deze onderaardse gang is echter al lang verdwenen.

Een gedurfde prentkaart die de Barones de Vaughan samen met Leopold II voorstelt.

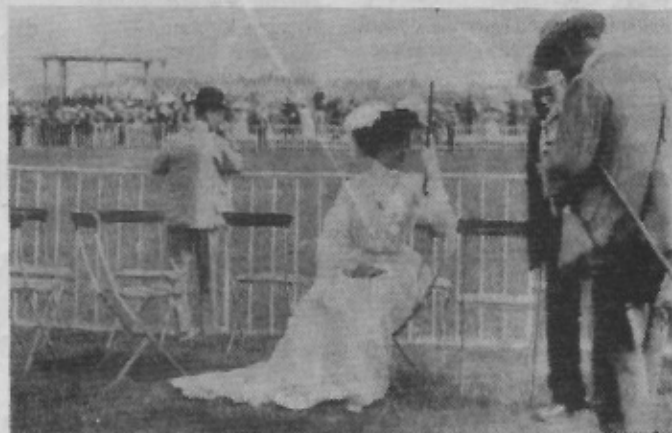
Inmiddels had deze dame de titel van „Baronne de Vaughan” gekregen. Leopold II zou op zijn sterfbed nog met de Baronne de Vaughan in het huwelijk treden. Zij schreef later een boek getiteld „Presque Reine”, waarin heel wat voorkomt over haar Oostendse periode.

Deze week vierde men de dag van de dynastie. Daarom dit stukje dat eens anders is en bewijst dat over sommige vorsten

ook leuke of pikante zaken kunnen gepubliceerd worden. Dit betel echter niet dat Leopold II voor Oostende een grote voorliefde had en dat de libertijnse

Oostendenaars vonden dat die amoureuze histories van Leopold II er maar bij moesten genomen worden.

Omer Vilain

De mooie Otéro op de Wellingtonrenbaan. Ze zit niet ver van de koninklijke tribune af.